

Marius is 70 en jonger dan ooit

Al zeventig jaar staat *Marius*, de held uit het gelijknamige toneelstuk van de Franse auteur en cineast Marcel Pagnol, op de planken en deze week krijgt hij een facelift. In een productie van De Onderneming wordt Marius veel universeleler dan het bekende Marseillaanse typetje. In het toneelstuk dat nu in Leuven loopt, is Marius het prototype van de eeuwige twijfelaar.

**Facelift voor klassieker
van Marcel Pagnol**

De zee komt in *Marius* altijd om het hoekje kijken. Kris Van Trier als kwartiermeester.

FOTO RAYMOND MALLENTJEF

Marius is het verhaal van een jongeman die samen met zijn vader César de *Bar de la Marine* uitbaat aan de Vieux-Port in Marseille. Een café waar stamklanten aan hun pastis of limonade nippen, waar de Provençaalse zon in de glazen speelt en waar de krekels veel meer muziek maken dan een jukebox ooit zal kunnen doen.

Marius is verliefd op de jonge visverkoopster Fanny, en zij op hem hoewel ook de gefortuneerde weduwnaar Panisse een oogje op haar heeft. Maar meer dan door Fanny voelt *Marius* zich aange trokken door de zee. De zee die je in het toneelstuk nooit te zien krijgt maar die wel permanent aanwezig is. Je hoort de geluiden van de scheepswerven die met de zee verbonden zijn, je voelt de zee in de matrozen die in de *Bar de la Marine* hun heimwee komen verdrinken, je ruikt de zee in de zoute lucht boven de viskramen.

Die zee werkt op *Marius* als op een magneet. De aantrekkingskracht van de zee is de eeuwige macht van de onbekende eindbestemming op het onrustige hart dat altijd op weg is naar een volgende haven.

Marius houdt van Fanny en Fanny houdt van *Marius*. Hij sluipt 's nachts zijn kamer uit om bij haar te kunnen slapen maar als het op trouwen aankomt, aarzelt hij omdat hij vreest dat de zee een sterkere maitresse zal zijn dan zijn echtgenote.

En zoals dat in klassiek toneel wel vaker gebeurt, is ook hier de vrouw de sterkste. „Ik weet je liever gelukkig op een ver eiland in de Caribische zee dan dat je naast mij zit weg te kwijnen van heimwee”, zegt Fanny en ze dwingt hem aan boord te gaan van de *Malaisie*, het schip dat zal vertrekken naar de andere kant van de wereld.

Marius is het verhaal van een jongeman die samen met zijn vader César de *Bar de la Marine* uitbaat aan de Vieux-Port in Marseille. Een café waar stamklanten aan hun pastis of limonade nippen, waar de Provençaalse zon in de glazen speelt en waar de krekels veel meer muziek maken dan een jukebox ooit zal kunnen doen.

Marius is verliefd op de jonge visverkoopster Fanny, en zij op hem hoewel ook de gefortuneerde weduwnaar Panisse een oogje op haar heeft. Maar meer dan door Fanny voelt *Marius* zich aange trokken door de zee. De zee die je in het toneelstuk nooit te zien krijgt maar die wel permanent aanwezig is. Je hoort de geluiden van de scheepswerven die met de zee verbonden zijn, je voelt de zee in de matrozen die in de *Bar de la Marine* hun heimwee komen verdrinken, je ruikt de zee in de zoute lucht boven de viskramen.

Die zee werkt op *Marius* als op een magneet. De aantrekkingskracht van de zee is de eeuwige macht van de onbekende eindbestemming op het onrustige hart dat altijd op weg is naar een volgende haven.

Marius houdt van Fanny en Fanny houdt van *Marius*. Hij sluipt 's nachts zijn kamer uit om bij haar te kunnen slapen maar als het op trouwen aankomt, aarzelt hij omdat hij vreest dat de zee een sterkere maitresse zal zijn dan zijn echtgenote.

En zoals dat in klassiek toneel wel vaker gebeurt, is ook hier de vrouw de sterkste. „Ik weet je liever gelukkig op een ver eiland in de Caribische zee dan dat je naast mij zit weg te kwijnen van heimwee”, zegt Fanny en ze dwingt hem aan boord te gaan van de *Malaisie*, het schip dat zal vertrekken naar de andere kant van de wereld.

Marius is het verhaal van een jongeman die samen met zijn vader César de *Bar de la Marine* uitbaat aan de Vieux-Port in Marseille. Een café waar stamklanten aan hun pastis of limonade nippen, waar de Provençaalse zon in de glazen speelt en waar de krekels veel meer muziek maken dan een jukebox ooit zal kunnen doen.

(moeder is een beetje smoor op minnaar van dochter) tot de sterkte van een vrouw die zichzelf uit liefde wegcijfert en de eeuwige twijfel van een volwassen man die levenslang een kind zal blijven.

Aan die universele facetten van *Marius* geeft de opvoering door De Onderneming een extra steun.

Een leuke voorstelling: de pauze duurt slechts drie minuten, net genoeg om elke toeschouwer een drankje aan te bieden.

Door decor en accessoires zo minimaal mogelijk te houden, door alle aandacht te focussen op de tekst en door het algemeen menselijke karakter te beklemtonen als vrouwen mannenrollen spelen, staat deze *Marius* in 1999, zeventig jaar na zijn creatie, nog stevig overeind.

■ „*Marius*” door De Onderneming, première op woensdag 21 april in Stuc Leuven. Daarna op tournee.